

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 50-1912)

Originalt emne

Brandvæsen

Brandvæsen/Brandstation

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 6. juni 1912](#)
- 2) [Byrådsmødet den 11. juli 1912](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 6. juni 1912 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1912)

Indstilling fra Brandkommissionen om Anskaffelse af Møbler til Brandassistentens Kontor.

Formanden forelagde Brandkommissionens Flertals Forslag, hvorefter der skulde købes Møbler for 460 Kr., og dets Mindretals, Simonsens, hvorefter der kun skulde købes for 410 Kr. Budgetudvalget havde ikke ønsket at tage Del i denne Strid indenfor Kommissionen, hvorfor det fremsendte begge Forslag uden nogen Bemærkning.

Simonsen bemærkede, at det ikke havde været muligt i Budgetudvalget at faa drøftet, hvilke Møbler, der skulde anskaffes, da Formanden ikke havde villet være med dertil. Taleren havde forsøgt at faa en Forhandling i Gang om dette Spørgsmaal, men var blevet afvist af Formanden, der kun vilde være med til at indstille, hvilken Sum der kunde være Tale om at anvende. Byraadet vilde altsaa forstaa, at dets Flertal ingen Indflydelse skulde have paa, hvilke Møbler, der skulde anskaffes. Da Taleren ikke i denne saalidt som i nogen

anden Henseende havde Tillid til Brandkommissionens Flertal, skulde han under disse Forhold foreslaa, at der ikke blev anskaffet Møbler for mere end 410 Kr. 350 Kr. vilde sikkert være nok til Anskaffelse af Møbler til det lille Rum, der skulde møbleres, men for ikke at være smaalig vilde Taleren dog gaa med til at bevilge 410 Kr., hvilken Sum var saa overordentlig rigelig, at der kunde faas Møbler af massiv Egetræ.

Mikael Johansen var meget ked af, at Brandkommissionens Flertal ikke havde Hr. Simonsens Tillid, men den maatte jo saa se at undvære den. Taleren kunde anbefale Byraadet at stemme for Kommissionens Flertals Forslag, som var det samme som Hr. Simonsens oprindelige Forslag. Kommentar behøvedes ikke, der var talt nok om denne Sag.

Simonsen protesterede imod, at han oprindelig havde stillet Forslag om at købe Møbler for 460 Kr.

N. Joh. Laursen kunde godt forstaa, at man mente, der var sagt nok om denne Sag, men syntes dog, at der kunde være Anledning til at sige noget endnu. Taleren havde gennemlæst alle Sagens Akter og havde derved erfaret, at de gamle Møbler havde staaet i ikke faa Aar i det paagældende Kontor som private Møbler, uden at Byen havde betalt noget derfor. Hvis man nu vilde se lidt højsindet paa Sagen, syntes Taleren, der kunde være Tale om at tilbagekøbe disse Møbler efter Taksation. Denne Ordning vilde ganske vist ikke være i Overensstemmelse med hverken Brandkommissionens Flertals eller Hr. Simonsens Forslag, men der vilde desuagtet næppe ske nogen Skade ved at gaa den Vej, og man vilde saa faa en endelig Afslutning paa denne Sag, der var blevet pustet op til meget mere, end den var værd. Den Fejl, der i sin Tid var blevet begaaet, var en formel Fejl, og Sagen vilde utvivlsomt let være blevet ordnet, hvis Brandinspektøren havde anmodet Kommissionen om at købe de Møbler. Kunde man ikke enes om Talerens Forslag, vilde han stemme for Forslaget fra Kommissionens Flertal.

Jakob Jensen fandt den af Hr. N. Joh. Laursen anviste Vej meget morsom, ligesom han ogsaa fandt det morsomt at høre Hr. Laursen gøre det skete til en formel Fejl. Skulde dette kaldes en formel Fejl, var der intet, en Funktionær ikke kunde tillade sig. Det maatte staa daarligt til med Moralen, naar et Forslag som Hr. N. Joh. Laursens kunde fremkomme. Taleren ønskede at vide, om der var Penge paa Budgettet til Indkøb af disse Møbler. Var der ikke det, vilde han henstille, at Sagen blev stillet i Bero til næste Budgetbehandling, idet han ikke var nogen Ven af de Udgifter, der ikke var medtaget paa Budgettet. Skulde man

ikke vide, om der var Penge til Møblerne paa Budgettet, kunde Sagen passende udsættes, da den ikke hastede saa stærk, maaske kunde Brandkommissionen saa komme til Forlig. Det var jo klart, at det for Kommissionens Flertal kun drejede sig om at faa præciseret, at der skulde bruges Møbler for lige saa mange Penge, som Bøstrup i sin Tid havde faaet for sine Møbler. Taleren gad vide, hvad det foreslaaede Tegnebord skulde bruges til, da der til de Tegninger, der mulig skulde laves paa dette Kontor, næppe behøvedes mere end et almindeligt Bord.

Formanden mente, at det maatte være Brandkommissionens Opgave at foreslaa, hvilken Konto Pengene skulde tages af. Iøvrigt var der paa Brandvæsenets Budget under "Andre Udgifter" en Post for forskellige Udgifter paa 850 Kr. Om Pengene skulde tages heraf, maatte blive Kommissionens Sag.

Jakob Jensen henstillede at sende Sagen til Brandkommissionen med Spørgsmaal om, hvor den vilde tage Pengene fra.

Simonsen troede ikke, Hr. N. Joh. Laursen havde læst hele Sagen angaaende Møbelaffæren igennem, da Hr. N. Joh. Laursen vist saa vilde have faaet et andet Syn paa det, der var sket. Det var meget rigtigt, at de gamle Møbler havde staaet paa Kontoret som private Møbler i flere Aar, men det maatte selvfølgelig blive en privat Sag mellem dem, der havde arrangeret dette. Taleren kunde godt tiltræde Hr. Jakob Jensens Forslag om at spørge Brandkommissionen om, hvorfra Pengene skulde tages. Vilde man tage dem af de 850 Kr., der var opført paa Brandvæsenets Budget til forskellige Udgifter, var de i hvert Fald blevet smuglet ind paa denne Post.

N. Joh. Laursen vilde staa ved sin Udtalelse om, at det, der var sket, var mere en Formfejl end en Realitetsfejl. Taleren skulde ikke forsvare det skete, men var dog fuldt sikker paa, at der ikke havde foreligget nogen Tendens til at forfordele Byen. Det var da ogsaa hans Tro, at alle Brandkommissionens Medlemmer vilde have stemt for at købe de Møbler, hvis Springborg eller Bøstrup havde stillet Forslag derom. Det var rigtigt, at der var blevet begaaet en Fejl, men paa den anden Side havde man ogsaa gjort alt ud af den, hvad der kunde gøres, saa det kunde nok gaa lige op. Da man nu alligevel skulde have Kontoret møbleret, kunde man derfor nok se lidt højsindet paa Sagen, og saa kunde Brandkommissionens Medlemmer maaske ogsaa komme til at se lidt anderledes paa hinanden, for dette Spørgsmaal var dog vel lille til, at det skulde hindre det gode Samarbejde.

Mikael Johansen havde i hvert Fald ikke smuglet Beløbet ind under Posten for forskellige Udgifter paa Brandvæsenets Budget. Taleren oplæste dernæst Hr. Simonsens oprindelige Forslag, der - i Henhold til et Tilbud fra Snedkermester Anton Jensen - gik ud paa at anskaffe Møbler til ialt 430 Kr. og at tage Beløbet af de 458 Kr., Bøstrup havde betalt tilbage. Dette Forslag kunde Taleren ganske tiltræde.

Simonsen maatte erindre Hr. Mikael Johansen om, at Brandkommissionens Flertal paa Forslag af Brandinspektøren havde nægtet at tage imod Talerens oprindelige Forslag. Hr. N. Joh. Laursen kunde spare sine faderlige Formaninger, til han kom over i Domkirken.

Jakob Jensen bemærkede til Hr. Mikael Johansen, at selv om Hr. Simonsens Forslag var stillet i Henhold til Tilbud fra Snedkermester Anton Jensen, saa nyttede det ikke. Det var en formel Fejl, at Brandkommissionen ikke havde anvist, hvorfra Pengene skulde tages, og derfor burde Sagen tilbage til Kommissionen. Nu at bevilge det Møblement, som Hr. Simonsen under andre Forhold havde stillet Forslag om, men som Kommissionens Flertal ikke vilde gaa med til, vilde være meningsløst. Man vidste slet ikke, om Kommissionen vilde have det Møblement, og det havde jo vist sig, at Kommissionens Flertal ikke brød sig om Byraadets Beslutninger.

Mikael Johansen hævdede, at Brandkommissionen aldrig havde nægtet at gaa ind paa Hr. Simonsens oprindelige Forslag. Havde de Herrer imidlertid Lyst til at fortsætte denne Farce, skulde Taleren ikke misunde dem de Laurbær, de kunde vinde derved.

Simonsen hævdede, at Møblementet efter begge hans Forslag kun vilde koste 410 Kr., og at det kun, hvis man vilde betække Chaiselongen med imiteret Læder i Stedet for med Plys, vilde komme til at koste 430 Kr., altsaa blive 20 Kr. dyrere.

Formanden bemærkede, at det havde gjort ham ondt, at denne Sag var kommet frem igen til Debat, da den ikke var en Smule værd. Naar Hr. Simonsen mente, at Taleren havde forhindret Sagens Behandling i Budgetudvalget, var det ikke helt rigtigt, da Taleren kun havde hævdet, at det var umuligt for dette Udvalg at tage Standpunkt til Detailspørgsmaalene. Da Bøstrup havde tilbagebetalt de 458 Kr. til Kommunekassen, var det rigtigt, at der skulde stilles Forslag om, hvorfra Pengene skulde tages.

Mikael Johansen spurgte, om det var Meningen, at hver Øre skulde bevilges af Byraadet, selv om Beløbet var opført paa Budgettet.

Formanden mente, at Kommissionen kunde gøre Indstilling om, hvor Pengene skulde tages

fra.

Jakob Jensen hævdede, at det ogsaa kom an paa, om Specifikationen paa Budgettet blev fulgt.

Det vedtoges at tilbagesende Sagen til Brandkommissionen med Forespørgsel om, af hvilken Konto Udgiften ønskes afholdt.

Uddrag fra byrådsmødet den 11. juli 1912 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1912)

Indstilling fra

Brandkommissionen angaaende Anskaffelse af Møbler til Brandstationens Kontor (Se Side 60).

Formanden erindrede om, at Brandkommissionens Flertal indstillede at anskaffe Møbler for 460 Kr., og dens Mindretal, Hr. Simonsen, for 410 Kr. Forskellen beroede paa, at Flertallet ønskede anskaffet et større Skab med Reol, medens Hr. Simonsen ansaa et mindre Skab for tilstrækkeligt. Da det Beløb, Brandassistent Bøstrup havde tilbagebetalt, var blevet indført paa Konto XII 2 a, indstillede Kommissionens Flertal, at Udgiften afholdtes af denne Konto, hvorimod Hr. Simonsen foreslog Udgiften afholdt af Kontoen for uforudsete Udgifter og iøvrigt mente, at Foranstaltningen godt kunde opsættes til næste Aars Budget.

Simonsen anbefalede Mindretalsforslaget, der gik ud paa at bemyndige Brandkommissionen til at købe de nødvendige Møbler til et Beløb af ialt 410 Kr. Skulde dette blive vedtaget, vilde det være rigtigst at opføre Udgiften som en helt ny Bevilling. Iøvrigt vilde det ved at vedtage Mindretalsforslaget ligge klart, at den Sag kunde have været ordnet for over ½ Aar siden, idet der da i

Brandkommissionen forelaa et lignende Forslag, som dens Flertal imidlertid udskød. Taleren nævnede dette, for at Embedsmændene og Højremindretallet kunde se, at de ikke kunde komme uden om Byraadets Flertal, med mindre Ministeriet hjalp dem.

Formanden maatte antage, at Hr. Simonsen ved at foreslaa at bevilge Beløbet som en ny Bevilling mente, at Udgiften skulde afholdes af Kontoen for uforudsete Udgifter.

Simonsen skulde ikke have noget imod at afholde Udgiften af Kontoen for uforudsete Udgifter, naar den blev opført som en ny Bevilling til Brandvæsenet.

Mikael Johansen skulde, da der syntes talt nok om denne Sag, indskrænke sig til at anbefale Brandkommissionens Flertals Forslag, samt at Beløbet blev taget af Konto XII 2 a.

Jakob Jensen anbefalede at opføre Beløbet paa næste Aars Budget og foreløbig at afholde Udgiften af Kassebeholdningen. Iøvrigt hastede det næppe saa stærkt med at anskaffe de Møbler, eftersom der de første Aar efter Brandstationens Opførelse ingen Møbler havde været i Kontoret, saa Taleren havde helst set, at Sagen var blevet udsat, til man saa, hvorledes Forholdet med Bygningsinspektøren og Brandinspektøren blev ordnet, men han skulde dog intet have imod nu at komme til en Afslutning.

Det vedtoges at anvende et Beløb af indtil 410 Kr. til Anskaffelse af ny Møbler til Brandstationens Kontor og foreløbig at føre Beløbet til Udgift paa indeværende Regnskabsaars Konto for uforudsete Udgifter samt til den forestaaende Budgetbehandling at tage under Overvejelse, hvorledes Udgiften endelig vil være at afholde.